

at Vedkommende med kort Frist faar opgivet en Text, hvorover han skal affatte sin Prædiken, giver en ganske anden Betyggelse, end om han paa en almindelig Søndag prædiker i en Kirke over en af de sædvanlige Dexter. I alt Fald maatte man jo have Vidnesbyrd fra vedkommende Præst, om hvorledes Vedkommendes Prædiken er, naar der i denne Bestemmelse skulde siges at ligge nogen Sikkerhed. Dertil kommer jo, at „det forudgaaende Aar“ maa være det, som gaar forud for enhver Ansøgning, men som bekendt maa man meget hyppigt blive ved at søge i flere Aar, og denne Forpligtelse vil altsaa kunne komme til at paahvile den Vedkommende i en Række af Aar. Herved vil det imidlertid ikke alene blive en forøget Byrde for dem, men det kan ogsaa blive en meget ubehagelig Byrde for vedkommende Præst og for den Menighed, i hvilken de opholde sig, og hvori de vel nærmest skulle have Ret til at prædike. Det kan jo hyppigt være Tilfældet, at vedkommende Præst og Menighed meget nødtigt ønske, at en saadan Kandidat jevnlig skal prædike for dem, og er der flere Kandidater i en saadan Menighed, der samtidigt søge, vil det kunne gribe meget forstyrrende ind i dens kirkelige Liv. Jeg tror saaledes, at den Sikkerhed, man vil opnaa, ikke naas, medens der er forffjellige andre Ulemper forbundet dermed baade for vedkommende Ansøger og for Menigheden og dens Præst, saa at denne Bestemmelse vistnok helst bør udgaa. § 2 i Lovforslaget, gaar ud paa, at det ved kongelig Anordning skal bestemmes, i hvilke Klasser de geistlige Embeder skulle deles, og dernæst det Tidsrum, som skal være forløbet, inden en Kandidat kan blive ansat eller en Præst forflyttet fra et Embede til et andet, hvorhos der tillige skal tages Hensyn til Examenkarakteren. Alt dette forbeholdes altsaa kongelig Anordning; men det er klart, at disse Bestemmelser ere af meget stor Betydning. Dette gjælder f. Ex. Bestemmelsen om, i hvilke Klasser Embederne skulle inddeles, hvad der jo ved andre lignende Forhold f. Ex. ved de juridiske Embeder er flet ved Lov. Ligesaa klart er det, at disse Bestemmelser, forsaavidt de vedrøre den Indflydelse, der skal tillægges Karakteren eller Kan-

didat- og Tjenestealderen, kan komme til at gribe meget stærkt ind i den Ret, som der tillægges Menigheden ifølge § 5, idet, de Ansøgnings Antal, der skal sendes til den, derved vil kunne blive meget forringet. Derfor har Udvalget ment, at hvis saadanne Bestemmelser skulle med, bør de idetmindste optages i selve Loven, for at man kan skjønne, hvilken Betydning Hovedbestemmelserne i den egentlig have, og Mindretallet har da ogsaa gjort Forslag hertil. Det har i sin § 1 henvist Klasseinddelingen til den geistlige Lønningsslov og kun givet visse foreløbige Bestemmelser. Det forekommer nu ogsaa Flertallet, at det egentlig er i den geistlige Lønningsslov, at en saadan Inddeling maa søges, men at man, indtil en saadan Ordning er truffen, maa kunne hjælpe sig med de hidtil gjældende Regler. Vel ere disse Regler og navnlig Reguleringsnummerne, tagne i en ældre Tid og give langtsaa den nuværende Indtægt, men det staar dog i et vist Forhold til denne, saa at man deraf omtrent vil kunne maale Kaldenes Størrelse og derfor har man troet, at disse kunde være tilstrækkelige indtil den nye Ordning, som vi dog vel tør haabe snart maa komme. Begrænsningen af den Berettigelse, som vedkommende Ansøger skulde have, vil vanskeligt kunne undgaa Vilkaarlighed. Det er klart, at Grændsen f. Ex. mellem 1ste og 2den Karakter ofte kan være saaledes, at det vilde være ubilligt at tage en streng, adskillende Bestemmelse derefter. Det Samme gjælder med Hensyn til Alderen, f. Ex. om det netop skal være 6 Aar eller Eligt og om de særegne Kvalifikationer, hvorefter der skal kunne rykkes op til at søge Kalde af en højere Klasse. Naar saaledes f. Ex. Lærerne ved de lærde Skoler og forffjellige Statsinstituter skulle tillægges en særlig Ret fremfor Andre, synes det dog ubilligt, at f. Ex. de, der tilbringe deres Kandidataar her i Byen som Lærere ved Borger-skolerne eller i private Instituter, ofte maatte, for derved at kunne ud-danne sig mere selvstændigt i videnskabelig Henseende, end det har været dem muligt saalænge de ved Universitetet vare bundne til de Forordninger, som stilles til Examen, ikke skulde kunne sættes ved Siden af dem, der